

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
АПЕЛАЦИОНИ СУД БРЧКО ДИСТРИКТА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Број: 96 о Пр 134465 21 Пжп
Брчко, 18.05.2021. године

Апелациони суд Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, судија Срђан Недић, уз учествовање Радмиле Томић као записничара, у прекршајном поступку против окривљеног Р.С. из Б., због прекршаја из члана 25. став 3. и став 7. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“ број 39/11, 2/12 и 6/13), одлучујући о жалбама окривљеног, поднесеним против рјешења Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 134465 20 Пр од 12.03.2021. године, донио је дана 18.05.2021. године следеће

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалбе окривљеног Р.С. и рјешење Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 134465 20 Пр од 12.03.2021. године, потврђује.

Образложење

Рјешењем Основног суда Брчко дистрикта Босне и Херцеговине број 96 о Пр 134465 20 Пр од 12.03.2021. године, окривљени Р.С. оглашен је одговорним да је, радњама описаним под тачком 1. изреке тог рјешења, починио прекршај из члана 25. став 3., кажњив по члану 67. став 1. тачка ц) Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, за који му је утврђена новчана казна у износу од 500,00 КМ (петстотина конвертибилнихмарака), а радњама описаним под тачком 2. изреке истог рјешења, прекршај из члана 25. став 7., кажњив по члану 67. став 1. тачка д) истог Закона, за који му је утврђена новчана казна такође у износу од 500,00 КМ (петстотинаконвертибилнихмарака), па му је суд, примјеном наведених законских прописа, те чланова 11. став 1. тачка а), 12. и 14. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“, број 24/07, 6/12, 11/12 и 29/16), изрекао јединствену новчану казну у износу од 800,00 КМ (осамстотина конвертибилнихмарака), коју је окривљени дужан платити у року од 2 мјесеца од дана правоснажности рјешења, под пријетњом принудног извршења.

Истим рјешењем, на основу члана 67. став 2. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, окривљеном је изричена заштитна мјера одузимања предметног оружја, оружних листова и муниције, те је за оружје одређено да ће се након правоснажности рјешења предати Полицији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине ради продаје.

На основу члана 9. став 2. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, у вези са чланом 188. став 1. Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине („Службени гласник Брчко дистрикта Босне и Херцеговине“ број 33/13, 27/14, 3/19 и 16/20), окривљени је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у износу од 50,00 КМ (педесетконвертибилнихмарака), у року од 2 (два) мјесеца од дана правоснажности рјешења, под пријетњом принудног извршења.

Против наведеног рјешења, окривљени Р.С. (у даљем тексту окривљени) поднио је двије жалбе, због битних повреда прекршајног поступка, повреде материјалног прописа о прекршају, одлуке о санкцији, заштитној мјери, одузимању имовинске користи, трошкова прекршајног поступка и имовинскоправног захтјева. Окривљени је предложио да овај суд поништи првостепено рјешење и донесе ново рјешење којим ће наложити Полицији да врати оружје окривљеном и одреди нови рок од 30 дана за подношење захтјева за продужење рока важења његових оружних исправа или да побијано рјешење поништи и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Полиција Брчко дистрикта Босне и Херцеговине (овлаштени орган) је у одговору на жалбу предложила да овај суд жалбе одбије као неосноване и потврди првостепено рјешење које је донијето на правилан и законит начин, у складу са позитивним прописима.

Овај суд је испитао првостепено рјешење у складу са чланом 30б. Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, у вези са чланом 9. став 2. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, односно у границама жалбених навода и по службеној дужности да ли је на штету окривљеног повријеђен материјални пропис о прекршају и одлучио као у изреци овог рјешења, а из следећих разлога:

Жалбе окривљеног нису основане.

На правилност првостепеног рјешења не утичу жалбени наводи окривљеног да му овлаштени орган није доставио доказе приложене уз захтјев за покретање прекршајног поступка, из разлога што је окривљени имао могућност да од првостепеног суда затражи увид у спис предмета и тако се упозна са садржином свих доказа достављених од стране овлаштенног органа. Поред тога, из записника о усменом претресу од 04.03.2021. године произилази да окривљени није ставио приговор приликом извођења материјалних доказа од стране овлаштенног органа, нити је указивао да су му ти докази непознати, како то сада паушално тврди у жалби. Везано за жалбени навод окривљеног да суд није приступио саслушању свједока – полицијских службеника предложених у захтјеву овлаштенног органа, овај суд указује да првостепени суд није дужан прихватити извођење свих доказа које странке предложи. Ако је окривљени сматрао да је саслушање тих свједока битно за утврђивање чињеница које иду у прилог одбрани, имао је могућност да предложи саслушање тих свједока, а из записника са усменог претреса произилази да окривљени ту могућност није искористио.

Окривљени у жалби наводи да би саслушањем наведених свједока доказао чињеницу да је 25, односно 18 дана прије истека важности оружних

листова поднио захтјев за продужење оружног листа. Међутим, чак и да се та чињеница прихвати као тачна, то опет не доводи у питање прекршајну одговорност окривљеног за прекршаје за које је оглашен одговорним првостепеним рјешењем, јер је према члану 25. став 3. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, окривљени био дужан да у року од 30 дана прије истека рока важења исправа о оружју, поднесе захтјев за продужење важења исправе о оружју, а не 25, односно 18 дана прије истека тог рока. Дакле, чак и да је окривљени доказао ту чињеницу, опет би био одговоран за предметне прекршаје.

Ирелевантни су жалбени наводи којима окривљени указује на садржину разговора који је имао на састанку са командиром Полиције, његовим замјеником и надлежним службеником за оружје, будући да тим наводима окривљени не доводи у питање правилност и законитост побијаног рјешења.

Не могу се прихватити тврдње окривљеног да је првостепени суд погрешно цијенио материјалне доказе одбране, с обзиром да су достављено рјешење санитарног инспектора и налаз љекара издати у јануару, односно фебруару 2021. године, тако да нису у временској повезаности са периодом до када је окривљени био дужан да Полицији поднесе захтјев за продужење важења исправа о оружју, тј. најкасније до 15.09.2020. године. С тим у вези, првостепени суд је правилно поступио када није поклонио вјеру достављеној писаној изјави Д.Т., овјереној од стране нотара, из које произилази да је окривљени у периоду од 11.09. до 17.09.2020. године био принуђен да борави у Београду због наводне повреде леђа и да због тога није могао у року предати захтјев за продужење оружних листова. Ово из разлога што је тај доказ у супротности са писаном изјавом коју је сам окривљени дао полицијском службенику на службену забиљешку 27.10.2020. године, из које произилази да је у истом периоду окривљени заправо био изолован код куће због појаве симптома заразе корона вирусом. Овај суд указује да разлог због којег окривљени није у року поднио захтјев за продужење оружних листова није битан за одлуку о прекршајној одговорности окривљеног, јер самим неподношењем наведеног захтјева у законом прописаном року, окривљени је починио прекршај кажњив по члану 67. став 1. тачка ц) Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине. Разлог због којег окривљени није поднио захтјев у року може се евентуално узети у обзир као олакшавајућа околност приликом одмјеравања висине новчане казне. Уосталом, ако је окривљени био из здравствених разлога спријечен да лично поднесе наведени захтјев као што то у жалби тврди, могао је овластити друго лице да у његово име поднесе тај захтјев Полицији.

Записници о усменом претресу садржани у спису предмета првостепеног суда не подржавају жалбене тврдње окривљеног да му је суд онемогућио извођење одбране и изношење чињеница које му иду у прилог. Првостепени суд је правилно оцијенио материјалне доказе које је окривљени извео, па су стога неаргументовани и паушални приговори окривљеног да му је суд повриједио право на одбрану.

Супротно жалбеним наводима, и овај суд једнако као и првостепени суд сматра да окривљени захтјев за продужење важења исправа о оружју није предао у року прописаном чланом 25. став 3. Закона о оружју и муницији

Брчко дистрикта Босне и Херцеговине. Према наведеној законској одредби, власник оружја којем је издат оружни лист, дозвола за ношење оружја, односно одобрење за држање оружја, дужан је у року од 30 дана прије истека петогодишњег рока важења исправе о оружју, поднијети захтјев за продужење важења исправе о оружју. Полазећи од садржаја те одредбе, како је у конкретном случају рок важења оружних листова окривљеног истицао 15.10.2020. године, то је био дужан најкасније до 15.09.2020. године поднијети захтјев за продужење важења оружних листова, како је то правилно закључио и првостепени суд. Дакле, неприхватљиви су жалбени наводи окривљеног да је првостепени суд погрешно протумачио цитирану законску одредбу. Ако би се прихватило тумачење окривљеног да власник оружја може поднијети наведени захтјев било ког дана у оквиру 30 дана прије истека важења оружног листа, то би могло довести до ситуације да на примјер власник оружја поднесе захтјев последњег дана рока важења оружног листа. С обзиром да је Полицији потребан одређен временски период да тај захтјев размотри, односно утврди да ли власник оружја испуњава законом прописане услове за продужење важења исправе о оружју и на крају о томе донесе одлуку, онда би за све то вријеме власник држао оружје без важеће исправе о оружју и самим тим чинио прекршај.

Због тога, овлаштени орган и првостепени суд су правилно протумачили предметну законску одредбу да власник оружја мора поднијети захтјев за продужење важења исправе о оружју 30 дана прије истека рока важења исправе о оружју, како би Полиција имала довољно времена да у том року одлучи о захтјеву и ако су испуњени услови, продужи важење исправе о оружју, наставно од датума истека важења те исправе. На тај начин се спречава да власник оружја буде у прекршају, односно да буде без важеће исправе о оружју за вријеме док Полиција не одлучи о захтјеву за продужење важења оружног листа.

На правилност првостепеног рјешења не утичу ни жалбени наводи окривљеног да Полиција од њега није одузела предметно оружје, муницију и оружне листове, него да је окривљени оружје сам предао на позив поступајућег полицијског службеника. Ово стога што је начин предаје оружја Полицији ирелевантан и не доводи у питање правилан закључак првостепеног суда да је окривљени својим радњама остварио сва обиљежја бића прекршаја из члана 25. став 7., кажњив по члану 67. став 1. тачка д) Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, описаног по тачком 2. изреке побијаног рјешења. Наведеном законском одредбом је прописана новчана казна за власника оружја ако не преда оружје Полицији по истеку рока за продужење важности исправе о оружју. Из достављених материјалних доказа овлаштеног органа произилази да су оружни листови окривљеног важили до 15.10.2020. године, а да је исти оружје предао полицијским службеницима 12 дана по истеку наведеног рока, тј. 27.10.2020. године, чиме је окривљени остварио обиљежја бића наведеног прекршаја. Имајући то у виду, овај суд није прихватио тврдње окривљеног да су полицијски службеници незаконито поступили и да су окривљеном дали савјете супротне закону, јер је окривљени, како то наводи у жалби, дугогодишњи власник оружја и морао је знати да је био дужан предати оружје Полицији одмах након истека важења оружних листова.

У другој жалби коју је поднио суду 25.03.2021. године, окривљени такође указује да је првостепени суд погрешно примијенио члан 25. став 3. и став 7. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, везано за рачунање рока у којем је власник оружја дужан поднијети захтјев за продужење важења исправе о оружју. Међутим, како је то овај суд већ навео у ранијем дијелу образложења овог рјешења, и овлаштени орган и првостепени суд су правилно протумачили наведену законску одредбу, у смислу да је окривљени био дужан поднијети предметни захтјев најкасније до 15.09.2020. године, јер је то био крајњи рок од 30 дана прије истицања важења оружних листова окривљеног, чије је важење истицало 15.10.2020. године. Стога, тврдње окривљеног да је 29.09.2020. године предузео одређене радње у циљу продужења важења оружних листова не искључују његову прекршајну одговорност, јер су радње окривљеног након 15.09.2020. године предузете по истеку рока за продужење важења оружних листова из члана 25. став 3. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, како је то правилно закључио и првостепени суд.

С тим у вези, тачно је да се према члану 25. став 1. наведеног Закона, исправе о оружју издају са роком важења од 5 година, односно у овом случају од 15.10.2015. године до 15.10.2020. године, тако да је окривљени 29.09.2020. године, када је према утврђењу првостепеног суда поднио захтјев за продужење оружних листова, имао важеће оружне листове. Међутим, наведена одредба се не може тумачити изоловано, него се мора довести у везу са ставом 3. истог члана, којим је прописан рок у којем власник оружја мора поднијети захтјев за продужење важења исправа о оружју, а који рок окривљени није испоштовао, како је то напријед наведено. Сврха наведеног рока јесте да се надлежном органу омогући потребан временски период да наведени захтјев размотри и утврди да ли су испуњени законом прописани услови за продужење важења оружних листова. Ово стога што се важење оружних листова не продужава аутоматски, односно одмах по истеку петогодишњег рока њиховог важења, него Полиција по захтјеву власника оружја проводи поступак у којем мора утврдити да ли власник оружја и даље испуњава потребне услове за држање оружја. Сходно томе, обавеза власника оружја да благовремено поднесе захтјев за продужење важења исправа о оружју, никако не може представљати повреду права на мирно и несметано управљање приватном имовином, односно повреду права власништва над оружјем, како то окривљени жалбом неаргументовано указује, јер у том року оружје и даље остаје у државини и власништву власника оружја. Тек уколико надлежни орган у поменутом поступку утврди да власник оружја не испуњава законом прописане услове за продужење важења оружних листова, те по истеку важења оружних листова, власник је дужан предати оружје Полицији.

За овај суд нису прихватљиви ни жалбени наводи окривљеног да је због погрешног тумачења члана 25. став 3. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, приликом почињења прекршаја био у стварној заблуди, односно правној заблуди. Да окривљени није био у заблуди у погледу рока у којем је био дужан поднијети захтјев за продужење важења исправа о оружју, указује то што је током поступка доказивао да средином септембра 2020. године, дакле у вријеме када је требао поднијети захтјев, то није могао учинити због лошег здравственог стања. То значи да је окривљени знао да је предметни захтјев био дужан поднијети до 15.09.2020. године, тако

да у погледу те чињенице није био у заблуди. Осим тога, ако је окривљени имао дилему у погледу тумачења законске одредбе чије кршење му је стављено на терет, односно дилему у погледу рока у којем треба поднијети захтјев, могао је затражити објашњење од надлежног органа, који би га у том правцу поучио, као што је то и учињено на састанку у Полицији, који окривљени наводи у жалби. Овај суд још једном подсећа да је окривљени по сопственим наводима, дугогодишњи власник оружја (40 година), па се с обзиром на ту чињеницу не могу прихватити наводи окривљеног да је био у заблуди и да му нису биле познате релевантне законске одредбе које се односе на обавезу продужења оружних листова у законом прописаном року.

Окривљени није довео у питање правилност првостепеног рјешења ни жалбеним наводима да је суд морао извршити суочење окривљеног и полицијских службеника, за које окривљени сматра да су према њему поступали супротно одредбама Закона о управном поступку Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, те који су окривљеном наводно давали савјете супротно одредбама Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине. Уколико је окривљени сматрао да је наведено суочење од користи за његову одбрану, имао је могућност предложити првостепеном суду да се та радња проведе, јер првостепени суд није био дужан исту одредити по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима, првостепени суд није повриједио права окривљеног прописана чланом 7. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, јер је првенствено дужност окривљеног да предложи доказе за које сматра да ће њиховим извођењем доказати чињенице које иду у корист одбране. Поред тога, провођење наведеног суочења у овом случају није било битно за утврђивање одлучних чињеница, с обзиром да из достављених материјалних доказа јасно произилази да окривљени није поднио захтјев за продужење важења оружних листова у законом прописаном року, те да Полицији није предао оружје одмах по истеку рока важења оружних листова.

Првостепени суд је на основу правилне оцјене свих изведених доказа, појединачно и у узајамној вези, правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице, тако да, за разлику од жалбених навода окривљеног, није било мјеста за примјену начела „ин дубио про рео“ из члана 3. став 2. Закона о кривичном поступку Брчко дистрикта БиХ и доношење одлуке у корист окривљеног. На основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је извео правилан закључак да је окривљени својим радњама остварио сва обиљежја бића прекршаја које му је овлаштени орган ставио на терет, те га је за исте правилно огласио одговорним првостепеним рјешењем.

С обзиром да је суд окривљеног огласио одговорним за прекршаје које му је овлаштени орган ставио на терет, правилно му је побијаним рјешењем, на основу члана 67. став 2. Закона о оружју и муницији Брчко дистрикта Босне и Херцеговине, изрекао и заштитну мјеру одузимања предметног наоружања, муниције и оружних листова, јер је изрицање те мјере по наведеној законској одредби обавезно.

Будући да не стоје разлози због којих окривљени жалбама побија првостепено рјешење, те да на штету окривљеног нису почињене повреде материјалног прописа о прекршају, о чему овај суд пази по службеној

дужности, то је ваљало одбити као неосноване жалбе окривљеног и првостепено рјешење потврдити.

Били су то разлози због којих је овај суд одлучио као у изреци рјешења, на основу члана 74. Закона о прекршајима Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

ЗАПИСНИЧАР

Радмила Томић

СУДИЈА

Срђан Недић